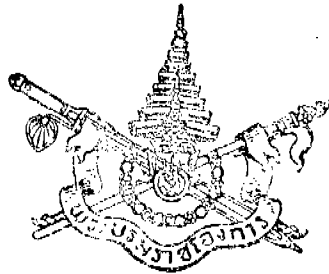

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วย
ล้อเลื่อน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง
ต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^๕นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ^๕ล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ^๕ล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตขับขี่ยาน^๕นั้น แบ่งออกเป็นสองประเภท

(๑) ใบอนุญาตขับขี่ยาน^๕จักรยาน ๒ ล้อ

(๒) ใบอนุญาตขับขี่ยาน^๕ล้อเลื่อนอื่นนอกจากเกวียน

ใบอนุญาตเหล่านี้ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร ใบอนุญาตตาม (๑) ให้ใช้ได้ตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ยาน^๕โดยไม่ต้องอายุใบอนุญาต ใบอนุญาตตาม (๒) ให้ใช้ได้ตลอดเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันออกใบอนุญาต”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากกรณีชาน ๒ ด้อยก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่บุคคล
และทรัพย์สิน และให้ความสะดวกในการสัญจรไปมาแก่ประชาชน
สมควรที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้มีใช้กันโดยแพร่หลาย และเพื่อให้
ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาดำเนินไปอนุญาตซ้ำๆ ทุกปี จึงเห็นสมควรให้
มีใบอนุญาตขับรถตลอดชีพ กล่าวคือ เมื่อผ่านการสอบรับใช้ไปแล้ว
ทางกองทะเบียนก็จะออกใบอนุญาตขับรถตลอดชีพให้ โดยไม่ต้องมา
ต่ออายุกันอีกต่อไปด้วย.